

ffede denne Kreditforening oprettet. Jeg tror, at denne Marsag, som det allerede er blevet udviklet tidligere, i og for sig kan være god nok, men der turde ogsaa være Grund til at lægge Bøgt paa, at man ikke indskrænker sig til at udføre, hvad der staar i § 3. Jeg tror nemlig, at det let kunde føre til Snægtning. Hvis man overhovedet mener, at disse Bestemmelser, som her ønskes indførte for denne Kreditforening, ere henslytsmæssige, tror jeg nok, det vil være praktisk, at denne Kreditforening bliver oprettet, thi hvis en saadan Kreditforening ikke bliver oprettet med de Bestemmelser i, saa vil jeg for mit Vedkommende betvivle, at disse Bestemmelser vilde blive indførte andetsteds, hvorimod, naar der kommer en Kreditforening, for hvilken disse Bestemmelser gælde, vil jeg anse det for ret sandsynligt, at lignende Bestemmelser ogsaa vilde blive indførte andensteds, medens Jffe-Oprettelsen af en saadan ny Forening let vilde kunne føre til, at man overhovedet maatte savne en Kreditforening med saadanne Bestemmelser. Det samme ærede Medlem udtalte, at jeg skulde have sagt, at de store Ejendomme, de over 5 Tdr. Hartkorn, vare ikke underkastede saa store Svingninger som de mindre. Saaledes udtalte jeg mig ikke ganske; jeg stillede dem i Modsetning til Huse i Købstaden og paa Landet uden Jord, men jeg indrømmer, at der ogsaa er en anden Grund, hvorfor det vil være naturligt, at disse Ejendomme slaa sig sammen, og det er Spørgsmaalet med Hensyn til Administration og Kontrollen osv. Der er det ret naturligt, at de større Landejendomme slaa sig sammen. Jeg tror ogsaa, at de ville faa det billigere med Hensyn til Administration, og at de ogsaa kunde udøve en nok saa god Kontrol; men absolut at kunne sige, at der er Grænsen, enten ved de 5 Tdr. Hartkorn eller ved f. Eks. 4 Tdr. og 5 Skpr. Hartkorn, det er absolut umuligt, dertil kan ingen komme, men jeg tror dog, at denne Grænse kan være ret passende valgt.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Viborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Dalsgaard: Det ærede Medlem, der nu sidst talte, ytrede en Frygt for, at hvis man begrænsede Lovforslaget til dets § 3, skulde det ende med, at der intet kom ud af det, at det ny Princip ikke blev praktiseret i de ældre Kreditforeninger alligevel. Ja, hvis man gaar den Vej at ændre Forslaget saaledes ved at stryge §§ 1 og 2, faar man det at se i Løbet af en kort Arrække, om

der kommer noget ud af det eller ikke, og det kan man kun faa at se paa den Maade. Derfor forekommer det mig, at dersom det kun er det, man egentlig ønsker, at faa dette Princip gennemført, hvis man er tilfreds, naar det bliver gennemført, da er det den rigtige Vej at gaa at stryge §§ 1 og 2, thi saa faa vi at se, om de bestaaende Kreditforeninger ville indføre disse Principper. Viser det sig saa, at de ikke ville, er der jo særlig Grund til at søge at faa en ny Kreditforening. Det ærede Medlem for Listed Amts 2den Valgkreds (Sagd) udtalte, at det ikke var nogen Grund til ikke at gaa ind paa en ny Kreditforening, at de bestaaende Kreditforeninger ikke ønskede den, og han sagde, at man ikke skulde lægge ret megen Bøgt paa Udtalelser, som kom fra Repræsentanter for de bestaaende Kreditforeninger. Jeg skal dertil sige, at det er vistnok ingen Grund til at nægte Oprettelsen af en ny Kreditforening, at de bestaaende Kreditforeninger ikke ønskede den, men det er heller ikke af den Grund, jeg udtaler mig imod det, men fordi jeg tror, at det er uheldigt i det hele taget, at vi faa saadanne ny Kreditforeninger, at det er uheldigt for Grundejendoms Kreditten i det hele, og at saadanne Kreditforeninger ikke kunne gøre Gavn, men kun Skade. Og naar det ærede Medlem ikke vil have nogen Bøgt lagt paa Udtalelser, der kom fra Repræsentanter fra bestaaende Kreditforeninger, saa undrer dette Standpunkt mig meget. Det ærede Medlem vil jo ellers høre, hvad man kalder Sagskundschaften. Og i dette Tilfælde maa det dog være dem, som have med de bestaaende Kreditforeningers Styrelse at gøre, der have den største Sagskundschaft paa det Omraade. Jeg skal dertil kun sige, at naar jeg udtaler mig om den foresiggende Sag, er det ikke som Repræsentant for en bestaaende Kreditforening, men som Folketingsmand for Viborg Amts 1ste Valgkreds.

Judenrigsministeren (Fingerslev):

Jeg vil i al Korthed sige til den ærede sidste Taler, at jeg ikke havde ventet at overbevise det ærede Medlem. Det er jo noget, som sjældent lykkes ved første Behandling at faa et æret Medlem til at erkende, at han er overbevist, men her, naar man, som det ærede Medlem, har taget en meget bestemt Stilling for Maaneder siden til Sagen. Og det gælder jo netop dette ærede Medlem tilligemed flere andre ærede Medlemmer. Jeg har altsaa ikke ment at kunne overbevise det ærede Medlem. Men det var heller ikke min Opgave. Min Opgave var at angive Regeringens Stand-